

РЕШЕНИЕ

№ 3420

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 28.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12336** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 вр. чл. 19, ал. 2 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 33 от Регламент № 952/2013 г.:

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“,[жк], [жилищен адрес] партер-офис, представлявано от Р. Р. Ф. - Управител, чрез адв. С. Ц., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 срещу Решение № РЗМ-5800-612/32-327186/09.11.2020 г., издадено от „за“ Директор на Териториална Дирекция /ТД/ „Югозападна“, Агенция „Митници“, с което е определена нова митническа стойност на стоки по декларации МД с MRN № 19BG005808000319R6 от 11.01.2019 г. и МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г. В тази връзка [фирма] е задължено да плати възникналото митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 54 349.72 лв., от които сума за мито в размер на 14 149.20 лв. и сума за ДДС в размер на 40 200.57 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 114, § 1 и § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Релевиран са възражения за незаконосъобразност на атакувания административен акт и моли същият да бъде отменен, подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адв. Ц., която поддържа депозираната жалба и моли оспореният административен акт да бъде отменен. Претендират се сторените по делото разноски в

това число за заплатено адвокатско възнаграждение по представен списък.

Ответният административен орган – Директор на ТД „Ю. морска“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт О., оспорва депозираната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 11.01.2019 г. в МБ С. – Изток, съгласно разпоредбите на чл. 172 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, е приета Митническа декларация (МД) с MRN № 19BG005808000319R6 за митнически режим „допускане за свободно обращение“ на 588 колета разни стоки с общо тегло бруто 14 730 кг., внос от Китай. Митническата декларация е била подадена съгласно разпоредбите на чл. 170 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. При митническото оформяне са представени, описаните в Е.Д. 2/3 „представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ на МД, изискуеми съгласно чл. 163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета документи. Установено е, че под стока № 15 в декларацията, са декларирани 48 000 броя сутиени от синтетични материали с единична цена 0.12 USD за брой. Под стока № 18 на декларацията са декларирани 7 200 бр. мъжко долно трикотажно облекло с единична цена 0.084 USD за брой. Под стока № 28 на декларацията са декларирани 40 000 чифта трикотажни мъжки и дамски чорапи с единична цена 0.024 USD за чифт. Под стока № 30 на декларацията са декларирани 100 броя трикотажни шалове с единична цена 0.10 USD за брой. Под стока № 47 на декларацията са декларирани 7 696 чифта трикотажни ръкавици с единична цена 0.10 USD за чифт.

В Е.Д. 4/16 „метод за определяне на стойността“ на декларацията е деклариран код 1 - метод за определяне на стойността съгласно чл. 70 от Регламент 1С' № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, а именно: „базата за определяне на митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ е местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“. Договорната стойност се използва за база за определяне на митническата стойност единствено при изпълнение на всички условия, посочени в чл. 70, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

На 15.01.2019 г. в МБ С. – Изток, съгласно разпоредбите на чл. 172 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, е приета МД с MRN № 19BG005808000536R2 за митнически режим „допускане за свободно обращение на 741 колета разни стоки с общо тегло бруто 16 080 кг. внос от Китай.“ Митническата

декларация е подадена съгласно разпоредбите на чл. 170 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета. При митническото оформяне са представени, описаните в Е.Д. 2/3 „представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ на МД, изискуеми съгласно чл. 163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета документи.

Под стока № 34 на декларацията са декларираны 22 600 чифта трикотажни дамски чорапи с единична цена 0.024 USD за чифт. Под стока № 37 на декларацията са декларираны 500 чифта стелки за обувки с единична цена 0.02 USD за чифт. В Е.Д. 4/16 „метод за определяне на стойността“ на декларацията е деклариран код 1 - метод за определяне на стойността съгласно чл. 70 от Регламент /НС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, а именно: „базата за определяне на митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“. Договорната стойност се използва за база за определяне на митническата стойност единствено при изпълнение на всички условия, посочени в чл. 70. параграф 3 от Регламент /НС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл. 84а. ал. 1 от ЗМ. със заповед на Директора на ТД „Югозападна“, АМ е възложена проверка, в рамките на последващия контрол по реда на чл. 84. ал. 1, т. 1 от ЗМ на митнически декларации за стоки, попадащи под обхвата на Глави 61-64 на Комбинираната номенклатура /КН/. оформени на режим „допускане за свободно обращение“, както и относно прилагането на мерките на търговската политика на ЕС, както и изпълнението на задълженията на съответното дружество получател за заплащане и обезпечаване на публичните държавни вземания.

От събраните доказателства в хода на извършената проверка и прилагането на процедурата, регламентирана в чл. 84и от ЗМ е установено въз основа извършен сравнителен анализ в хода на проверката, че са налице необичайно ниски цени на стоките в сравнение с цените декларираны от вносителите на територията на ЕС. За стоките по описаните митнически декларации, за декларираната митническа стойност е посочено, че същата е по-ниска от 50 % от изчислената средна цена на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ). В тази връзка и съгласно посоченото в диспозитиви 38 и 39 от Решение от 16.06.2016 г., по дело С 291/15 на Съда на ЕС, митническите органи са приели, че така установената разлика в цените е достатъчна, за да обоснове съмнение при отхвърляне на декларираната митническа стойност.

С писмо № 32-209864/21.07.2020 г., изпратено до дружеството-жалбоподател е изискано да представи допълнителни документи, които да доказват реално платената или подлежащата на плащане цена на процесната стока. От страна на дружеството не са представени изисканите допълнителни документи за реално платената цена на стоките по МД с MRN № 19BG005808000319R6 от 11.01.2019 г. и МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г. За част от стоките, обект на възложената проверка, а именно стоки: № № 7, 8, 9, 13 и 19 по МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г. е било издадено Решение №

РЗМ-5800-38/3225599/24.01.2020 г. на Директор на ТД „Югозападна“, АМ за определяне на нова митническа стойност (л.27-31).

Предвид непредставянето на изисканите документи, проверяващият екип е приел, че следва да бъде определена нова митническа стойност на стоките. Установено е от данните по предоставените търговски договори и фактури, че срокът на отложеното плащане е 24 месеца, което е прието като неизпълнение на условието, визирано в чл. 70, § 3, б. Б от Регламент /ЕС/ № 952/2013.

След като са приели, че митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена чрез прилагане на разпоредбите на чл. 70 до чл. 74, параграф 2, буква от „а“ до „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно разпоредбата на чл. 74, параграф 3 от същия регламент, митническите органи са определили нова митническа стойност, съгласно последния от вторичните методи по чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

От събраните в хода на проверката данни, за изчислена средна цена на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ), посочена в информационната система „Theseus“ на J. R. C. към Европейската комисия, към Януари 2019 г. за съответните кодове по КН, е определен рисков праг (50% от изчислената средна цена) по МД с MRN № 19BG005808000319R6 от 11.01.2019 г., както следва: за стока № 15 – 29.66 лв./ед. тегло; за стока № 18 – 13.64 лв./ед. тегло; за стока № 28 – 8.51 лв./ед.тегло; за стока № 30 – 10.78 лв./ед. тегло; за стока № 47 – 14.92 лв./ед. тегло. В тази връзка от страна на митническите органи по горепосочената МД е определена нова митническа стойност в размер, както следва: за стока № 15 – 158 880 лв.; за стока № 18 – 8 064 лв.; за стока № 28 – 19 600 лв.; за стока № 30 – 216 лв.; за стока № 47 – 4 540.64 лв.

От събраните в хода на проверката данни, за изчислена средна цена на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ), посочена в информационната система „Theseus“ на J. R. C. към Европейската комисия, към Януари 2019 г. за съответните кодове по КН, е определен рисков праг (50% от изчислената средна цена) по МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г., както следва: за стока № 34 – 8.51 лв./ед. тегло; за стока № 37 – 10.63 лв./ед. тегло. В тази връзка от страна на митническите органи по горепосочената МД е определена нова митническа стойност в размер, както следва: за стока № 34 – 11 074 лв.; за стока № 37 – 80.00 лв.

В хода на проверката дружеството-жалбоподател е било уведомено относно мотивите за започване на административното производство с Уведомление № 32-232757/10.08.2020 г., като е информирано за правото си да изрази становище в 30-дневен срок от получаване на писмото по реда на чл. 8, § 1 от Делегиран Регламент /ЕС/ № 2015/2446 на Комисията. Същото е било връчено редовно чрез поставяне на Съобщение № 32-251374/28.09.2020 г., издадено на основание чл. 61, ал. 3 и чл. 26, ал. 2 от АПК, поставено на 31.08.2020 г. – дата на публикуването му на интернет страницата на Агенция „Митници“.

С Решение № РЗМ 5800-612/32-327186/09.11.2020 г., издадено от „за“

Директор на ТД „Югозападна”, АМ в резултат на извършена последваща проверка на декларирането, на основание чл. 77, § 1, б. А и § 2, чл. 87, § 1 и чл. 101, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета е определено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 54 349.72 лв., от които сума за мито в размер на 14 149.20 лв. и сума за ДДС в размер на 40 200.57 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 114, § 1 и § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства:

Представени от ответника:

1. Заповед № 381-5800-791/32-320682/02.11.2020 г. (л.182);
2. Писмени доказателства в превод от чужд език с молба от 26.04.2021 г. (л.185-244).

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № РЗМ 5800-612/32-327186/09.11.2020 г., издадено от издадено от „за“ Директор на ТД „Югозападна”, АМ е връчено на жалбоподателя на 18.11.2020 г., видно от приложената обратна разписка /л.14/, жалбата до съда е депозирана чрез административния орган на 30.11.2020 г., видно от поставения върху същата входящ номер – 32-351573/30.11.2020 г.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Оспореният административен акт Решение № РЗМ 5800-612/32-327186/09.11.2020 г. е издаден от „за“ Директор на ТД „Югозападна”, а именно от компетентен административен орган по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на Закона (Заповед № 381-5800-791/32-320682/02.11.2020 г., л.182).

В хода на административното производството, приключило с издаване на оспореното решение, съдът установи, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, като не е спазена процедурата за извършване на последващ контрол на декларирането, установена в чл. 84а-чл. 84м от ЗМ.

От представените доказателства по административната преписка по повод

обжалваното решение, последващият контрол е извършен без да е издадена нарочна заповед за възлагане в изискуемата форма и съдържание по чл. 84в, ал.1-3 от ЗМ, при това не от митнически служители в специализирано звено за последващ контрол, в какъвто смисъл са законоустановените изисквания. Съгласно нормата на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) 952/2013 след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършват последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи. Според чл. 84, ал. 1, т. 2 от ЗМ, проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и 84м (чл. 84, ал. 2 от ЗМ).

С Писмо рег. № 32-209864/21.07.2020 г. от дружеството-жалбоподател е изискано да представи документи, свързани със счетоводната и материалната отчетност на стоките, с последващи търговски операции, включващи съответните стоки, разплащане и други данни от счетоводните му регистри. Такива не са представени от жалбоподателя, предвид че изисканите документи са представени още с процесните митнически декларации. Следователно, в случая е извършен последващ контрол на декларирането, при което е проверявана счетоводната отчетност на декларатора, свързана с операции с процесните стоки и с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки, поради което проверката е следвало да бъде извършена по реда на чл. 84а-чл. 84м от ЗМ – аргумент от чл. 84 ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗМ.

По отношение спазването на материалния закон:

Спорът между страните се свежда до това дали са били налице предпоставките за определяне на митническа стойност по реда на чл.74, § 2, букви „а“ до „в“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

В нормата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т.е. въз основа на действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. В чл. 74 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, когато тя не може да се определи съгласно чл. 70. Съобразно разпоредбата на чл. 74, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., в този случай митническата стойност на стоките се определя като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация“, а според чл. 140, § 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1. Видно от мотивите на оспореното в настоящото производство

решение, митническите органи са приели, че след като декларираната от жалбоподателя договорна стойност е необичайно ниска в сравнение с цената на вноса на сходна стока в приблизително същия момент, са налице основателни съмнения относно стойността на стоките, определени по реда на чл. 70, § 1 от МКС. В конкретния случай, съобразно съдържанието на обжалваното решение, в него е отразено, че за стоките, описани в митническите декларации, декларираната митническа стойност е по-ниска от 50% от изчислената средна цена на Европейската служба за борба с измамите.

По тези съображения е прието, че декларираната стойност е необичайно ниска в сравнение с цената на вноса на сходна стока в приблизително същия момент и са налице съмнения относно стойността на стоките, определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

Както се установи от доказателствата по делото, при проверката на процесните митнически декларации, административният орган е приел, че са налице необичайно ниски цени на описаните стоки в сравнение с цените, декларирани от вносителите на територията на ЕС. Прието е за установено, че за стоките, описани в митническите декларации, декларираната митническа стойност е по-ниска от 50% от изчислената средна цена на Европейската служба за борба с измамите. Както се посочи по-горе в тази връзка от страна на митническите органи с Писмо рег. № 32-209864/21.07.2020 г. до дружеството-жалбоподател е изискано представянето на допълнителни документи, доказващи реално платената или подлежащата на плащане цена на стоката. От страна на жалбоподателя не са представени допълнителни документи за доказване на реално платената цена по процесните митнически декларации в определения от административния орган срок. В тази връзка проверяващият екип е приел, че следва да се определи нова митническа стойност на процесните стоки.

От представените в хода на митническото оформяне търговски договори и фактури, митническите органи са приели за установено, че срокът на отложено плащане е 24 месеца. В тази връзка е прието, че дългият срок на отложено плащане следва да се счита като неизпълнение на условието, визирано в чл. 70, § 3, б. „б“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно изложените в оспореното решение мотиви, чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета е неприложим, респективно мотиви относно приложимостта на букви от „а“ до „г“ на § 2, чл. 74 от регламента. В тази връзка е прието, че в случая е приложим чл. 74, § 3 от Митническият кодекс, съгласно който, когато митническата стойност на внасяните стоки не може да се определи по горепосочените вторични методи, то тя следва да се определи въз основа на наличните данни на митническата територия на ЕС, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко от следните:

Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за мита и търговия; Глава Трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и Съвета.

Безспорно от доказателствата по делото се установи, че митническите органи не са извършили анализ на условията по доставките и съответно по какъв начин това се отразява на цената на стоките за продажбата им за износ, респективно на договорените от двете дружества срокове и начин на плащане, на разликата в договорените количества, търговската марка и качеството на стоките. В така оспорения административен акт, настоящият съдебен състав установява, че липсват мотиви как е прието, че не се касае за внос на сходни стоки по тези четири групи стоки. Не е извършен цялостен анализ на характеристиките и съставните материали на процесните стоки, нито пък е изследвано дали те могат да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Не са посочени факти, не е изследван въпросът дали е налице сходство по смисъла на чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение между предлаганите в интернет стоки и стоките, предмет на процесния случай. При тези обстоятелства, съдът приема, че в решението са изложени бланкетни мотиви, които не могат да се обвържат с фактите и доказателствата по делото.

Отделно от това от страна на административния орган не са изложени мотиви, защо в случая е приложим параграф 3 чл. 74, и въз основа на какви факти са определени стойностите в решението. В същото е цитирана Докладна – записка № 32-22873/22.01.2020 г. на Директор Дирекция „Митническа дейност и методология“ при Агенция „Митници“, за която не са налице доказателства каква е нейната връзка с приложението на Параграф 3.

Формалното позоваване на информация от митническата информационна система, без други мотиви за неприемане на митническа стойност, определена по реда на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, не обосновава приложението на чл. 74, § 3 от същия регламент. Сама по себе си разликата в цените е счетена за достатъчна да обоснове съмненията за отхвърляне на декларираната от дружеството-жалбоподател митническа стойност, което е неправилно. Още повече, изводите на митническите органи, че не е доказано на какво се дължи тази разлика, противоречи на представените от дружеството-жалбоподател доказателства за търговските му отношения с изпращача на стоките.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че от страна на митническия орган, върху когото е доказателствената тежест в процеса, не е доказано наличието на основателни съмнения дали декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоката представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, §1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. Следователно, не са били налице предпоставките, установените в чл.140, §1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена

митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл.74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. В оспореното решение не са изложени убедителни мотиви защо органът не възприема представените по преписката доказателства. Посочено е само, че митническите органи не са намерили аргументи защо декларираната стойност е значително по-ниска, без да са изложени мотиви защо не кредитират един или друг от представените от дружеството документи (Решение № 15920/22.12.2020 г., по административно дело № 7765/2020 г. по описа на ВАС).

С оглед гореизложеното, от събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установяват основанията за определяне на митническата стойност на процесните стоки по реда на чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и обжалваното решение, с което е определена такава е незаконосъобразно.

С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно се явява и определянето на допълнителни задължения на дружеството за ДДС на стоките, за които са подадени МД с MRN № 19BG005808000319R6 от 11.01.2019 г. и МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г., както и лихва върху тази сума и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 220 от ЗМ, обжалваното решение следва да бъде отменено.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се присъдят на жалбоподателя направените по делото разноски в общ размер на 2 090 лв., от които 50 лв. платена държавна такса за образуване на производството и 2 040.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ.

Отправеното възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, съдът намира за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението е: при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. - 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. В конкретния случай общият материален интерес по делото е в размер на 54 349.72 лв., като дължимото съгласно минимално възнаграждение съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г., възлиза на 2 160.00 лв. От страна на дружеството-жалбоподател се претендира сумата в размер на 2 040 лв., която е под минимума.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № РЗМ-5800-612/32-327186/09.11.2020 г., издадено от „за“ Директор на Териториална Дирекция „Югозападна“, Агенция „Митници“, с което е определена нова митническа стойност на стоки по декларации МД с MRN № 19BG005808000319R6 от 11.01.2019 г. и МД с MRN № 19BG005808000536R2 от 15.01.2019 г. В тази връзка [фирма] е задължено да плати възникналото митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания в размер на 54 349.72 лв., от които сума за мито в размер на 14 149.20 лв. и сума за ДДС в размер на 40 200.57 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл. 59, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 114, § 1 и § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г.

ОСЪЖДА Териториална Дирекция „Югозападна“, Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“,[жк], [жилищен адрес] партер-офис, представлявано от Р. Р. Ф. – Управител съдебно-деловодни разноски в общ размер на 2 090 лв., от които 50 лв. платена държавна такса за образуване на производството и 2 040.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: